

Interpellation om DDR-motivet i Carolinabacken

Centerpartiet vill att Uppsala ska vara en mångfacetterad stad som tar plats och visar vägen för företagsamhet, nyfikenhet, kunskap och ett medmänskligt samhälle och som står upp för individens rättigheter.

Det konstnärliga gestaltungsförslaget för Carolinabacken med namnet "Urbana souvenirer", presenterades för kulturnämnden i juni 2012. Konceptet var tänkt att visa Uppsalas karaktär av en öppen och mångkulturell stad med replikor på konstverk från platser runt om i världen, utplacerade utmed den nyrenoverade paradgatan. Centerpartiet ställde sig positiva till förslaget då det överensstämde med vår vision om Uppsala som en nyfiken kunskapsstad i världen. Det nu uppförda motivet på markvärmecentralen i Carolinabacken är dock långt ifrån den inriktning som vi för tre år sedan lät gå igenom.

DDR-väggmålning på markvärmecentralen representerar en svunnen, människoförtryckande tid, mitt bland Uppsalas stoltheter; Domkyrkan, Carolina Rediviva och slottet. Ett sådant motiv har inte en plats i det Uppsala Centerpartiet representerar. Motivet står inte för mångkultur, inte heller för öppenhet, vilket gör att konstnären och övriga inblandade efter inriktningsbeslutet går emot det vägledande föreslagna konceptet.

I konceptförslaget står det att "en muralmålning från en annan stad i världen reproduceras på markvärmecentralen" och att "utformningen och valet av motiv skulle ske i samråd med kulturkontoret". Efter beslutet har valet av motiv skett utan bred inkludering av folkrepresentanter och fört de som röstade för förslaget bakom ljuset.

Att i vårt Uppsala placera ett monument som representerar en kommunistisk diktatur, som förtryckt miljoner människor i flera decennier är inte en ansvarsfull förvaltning av stadens offentliga rum. Det måste ställas mycket hårdare krav på att tydligare gestaltungsförslag ska presenteras i nämndbeslut och inte får ändras under den fortsatta processens gång.

Mot denna bakgrund frågar jag kommunstyrelsens ordförande följande;

Answer du att det är ett lämpligt och representativt motiv i ett av Uppsalas finaste offentliga rum?

Answer du att det är viktigt att förbättra processen när kommunen upphandlar offentlig konst?

Tycker du att det kan vara värdefullt att ta fram riktlinjer för upphandling av offentlig konst som exkluderar konst som uttrycker värderingar som inte är förenliga med våra i kommunen?

Uppsala 2015-11-02

Stefan Hanna, Centerpartiet

UPPSALA KOMMUNSTYRELSE	
Ink 2015 -01- 19	
Diariernr.	KSN-2015-2177
	Aktbil 2

Svar på interpellation om DDR-motivet i Carolinabacken

Den offentliga konsten bygger på en demokratisk grundtanke om att konsten inte bara ska stängas in i gallerier utan komma alla till del och berika upplevelsen i stadsrummet.

I Uppsala tilldelas Kulturnämnden en årlig investeringsram för konstnärlig gestaltning och prioriterar bland projekten - såväl utomhus som i offentliga lokaler som exempelvis skolor och äldreboenden. Nämnden beslutar om skiss- och gestaltungsuppdrag, och konstnärlig expertis på Kulturförvaltningen stödjer beslutsprocessen och ansvarar för genomförandet.

Under 2015 har flera konstbeslut som fattats under den föregående mandatperioden varit föremål för stor debatt. Först i samband med beslutet att uppföra Jan Svenungssons "Den tionde skorstenen" i Tegnérparken, och sedan i samband med uppförandet av den första delen av Erik Krikortz' konceptuella konstverk "Souvenir" på Uppsalas paradgata Drottninggatan/Vaksalagatan.

Kommunalrådet Stefan Hanna (C) väcker i sin interpellation frågan hur Uppsala kommuns politiska ledning ser på konstnärens genomförande av det uppdrag att tillföra konstnärlig gestaltning till paradgatan som gavs genom nämndbeslut 2012 och 2013.

Konstprojektet "Souvenir" består av flera verk längs hela paradgatans sträckning från Vaksala Torg till Carolina Rediviva. Kulturförvaltningen beskriver projektet på följande sätt: "Verken bjuder in till reflektion kring frågor om mångfald, migration och demokratiska processer. Objekt, material och bilder från andra städer samplas och återskapas i ett nytt sammanhang. Varje objekt slår en bro mellan det ursprungliga sammanhanget och det nya i Uppsala och blir en egen liten berättelse. Konstverket blir ett slags citat som kritiskt lyfter fram ideologiska fragment och placerar dem i den svenska samtiden."

Det första verket "Väggmålning", som utförts på markvärmecentralen i Carolinabacken, är en gestaltning av Max Lingners muralmålning "Aufbau der Republik" (1953). Då konstprojektet ännu är långt ifrån avslutat och flera verk med objekt från andra städer kommer att tillkomma är det ännu för tidigt att dra några generella slutsatser.

Interpellationen bygger på premissen att verket på markvärmecentralen "uttrycker värderingar som inte är förenliga med våra i kommunen". Kommunalrådet Stefan Hanna bortser då från att "Souvenir" är ett konceptuellt konstprojekt och därmed i stor utsträckning bygger på betraktarens tolkning av de intryck konsten ger. Det kan naturligtvis ifrågasättas om det ska finnas konceptuell konst i vårt gemensamma vardagsrum, men den slutsats som drogs av bland annat Centerpartiets företrädare i Kulturnämnden vid beslutstillfället var att det kunde bidra med något nytt och spännande till Uppsala.

UNTs konstkritiker Sebastian Johans menade i en krönika den 19 november att förflyttningen av verket är "själva poängen och fröet till den diskussion som verket vill föra. Att lyfta en mäktig och pampig mural till en låg byggnad som en markvärmecentral, som dessutom lär vara ett av stadens mest påpissade hus (valborg), innebär naturligtvis någonting som i långt högre grad liknar degradering och häcklande än blind hyllning". I debatten kring verket har även framförts att de kakelplattor med svarta mellanrum som verket utförts på skapar en bild av ett galler som ytterligare förstärker den kritiska tonen i återgivningen av det ursprungliga verket.

I en intervju med Uppsalatidningen 11 oktober menade konstnären Erik Krikortz att "konstverket problematiserar ordet paradgata". Han menade även att "Uppsalaborna har alla verktyg att förstå och göra sina egna tolkningar" av verket och trodde att en del missförstånd hade kunnat undvikas om en förklarande textskylt hade placerats ut vid verket i ett tidigt skede. Det skulle förtydliga att konstverket är ett citat av originalet och därför inte har samma innebörd.

Kommunalsrådet Stefan Hanna lyfter även frågor kring om det är viktigt att förbättra processen när kommunen köper in konst och om det bör tas fram riktlinjer för vilken konst som kan vara lämplig att införskaffa.

Den nya majoriteten i Kulturnämnden ser det som betydelsefullt att tillskapa processer kring den offentliga utekonsten som ger människor möjlighet att delta i ett samtal kring beslut som berör dem - på samma sätt som det redan finns processer för hur framtagandet av konst i offentliga lokaler tas fram i dialog med personal och brukare.

Uppsala behöver bättre samtal inför konstbeslut och bättre information efter att besluten fattats. Det handlar om grundläggande demokratiska krav, men också om den långsiktiga respekten för kommunens investeringar i samtidskonst och för den konstnärliga friheten. En långsiktig respekt som också förutsätter en förutsägbarhet, där beslut om konst inte fattas på ett sätt som får beslutsfattarna att framstå som vindflöjlar.

Kulturnämnden har därför beslutat att ge förvaltningen i uppdrag att ta fram riktlinjer för arbetet med Uppsala kommuns konstnärliga gestaltungsprojekt där dialog med medborgarna ingår. Syftet är att dialogen i större utsträckning ska kunna föregå besluten, snarare än att ta formen av kritik i efterhand. Men också att lägga grunden till ett levande, prövande och nyanserat samtal om konsten i det offentliga rummet så kan de bidra till att utveckla Uppsala som kulturstad.

Beslut om dessa nya riktlinjer kommer att fattas av Kulturnämnden under våren 2016.

Peter Gustavsson (S)
Kulturnämndens ordförande

UPPSALA KOMMUNSTYRELSE	
Ink 2015 -11- 11	
Diarlenr. KSN-2015-2179	Aktbil 1

Interpellation angående att tillvarata Uppsala kommuns intressen gentemot Sverigeförhandlingen och staten

Sverigeförhandlingen har regeringens uppdrag att möjliggöra ett snabbt genomförande av nya höghastighetsjärnvägar i Sverige. Tågen på de nya höghastighetsjärnvägarna ska gå från Stockholm till Göteborg på två timmar och från Stockholm till Malmö på två och en halv timme. Den nya järnvägen är viktig för de tre storstäderna, men den kommer också att leda till ökat bostadsbyggande och tillväxt i många kommuner längs sträckningarna.

Regeringens förhandlingspersoner HG Wessberg och Catharina Håkansson Boman ska också förhandla om åtgärder i storstäderna som ska förbättra tillgängligheten och öka bostadsbyggandet. Totalt ska infrastruktursatsningarna runt om i Sverige möjliggöra byggandet av cirka 100 000 nya bostäder. Sverigeförhandlingen är en värdeskapande förhandling där vi ska föra samman finansiering av transportinfrastruktur och nyttor som till exempel ökat bostadsbyggande och arbetsmarknadsnyttor.

Uppsala kommun är en del av samma arbetsmarknadsregion som Stockholm. Många bor i Uppsala och arbetar i Stockholm och vice versa. Att i sammanhanget med Sverigeförhandlingen inte se Uppsala som en del av storstadsregionen är ett misstag.

När det gäller spårtrafik och infrastruktur har Uppsala ett mycket viktigt behov, nämligen fyrspar på ostkustbanan mellan Uppsala och Stockholm, en investering som är grunden för hela vårt översiktsplanearbete.

Det finns även andra viktiga investeringar i spår för Uppsalas del, Aroslänken (järnväg mellan Uppsala och Enköping) samt spårtrafik inne i Uppsala. Stockholms stad och län är aktiva och förväntar sig både investeringar i exempelvis tunnelbana till Nacka och även norrut, och då är det viktigt att inte Uppsala blir marginaliserat i denna process.

Nu kan det vara bra att inte få det att framstå som att vi vill ha snabbtåg ända till Uppsala, eftersom det redan är sagt att banan, om den blir byggd, kommer att sluta i Järna, och sedan används de gamla spåren. Att få till en järnvägsdepå i Uppsalatrakten för höghastighetstågen skulle emellertid kunna vara en viktig framgång för att även vår kommun kan vara med och bidra i utvecklingen av denna viktiga infrastruktursatsning.

Jag vill därför fråga Kommunstyrelsens ordförande Marlene Burwick (S)

- På vilka sätt agerar Uppsala kommun gentemot Sverigeförhandlingen för att inte kommunens utveckling blir marginaliserad av en eventuell utbyggnad av snabbtåg Stockholm-Göteborg, Stockholm-Malmö?
- På vilka sätt agerar kommunen för att få tillstånd nödvändiga investeringar i ostkustbanan (fyrspar) och Aroslänken?
- Finns det en möjlighet att få en järnvägsdepå för snabbtåg till Uppsala, och hur agerar kommunen aktivt för detta?

Uppsala 2015-10-05
Jonas Segersam (KD)

Kristdemokraterna

UPPSALA KOMMUNSTYRELSE	
Ink 2015 -01- 19	
Diariernr. KSN-2015-2179	
	Aktbil 2

Svar på interpellation angående att tillvarata Uppsala kommuns intressen gentemot Sverigeförhandlingen och staten

Kommunalrådet Jonas Segersam (KD) ställer i en interpellation frågor kring hur vi tillvaratar kommunens intressen gentemot Sverigeförhandlingen och staten.

Sverigeförhandlingens uppdrag

Sverigeförhandlingen har tre huvuduppdrag.

1. Att förhandla om medfinansiering för ett nytt höghastighetsnät i södra Sverige.
2. Att förhandla om medfinansiering för tillgänglighetsförbättringar i infrastruktur i storstadslänen i syfte att öka bostadsbyggandet.
3. Pröva möjligheterna till medfinansiering för infrastrukturåtgärder för förbättrad tillgänglighet i norra Sverige.

Därtill har man också uppdrag att pröva möjligheterna för en östlig förbindelse i Stockholm, föra samtal med Danmark om ytterligare Öresundsförbindelse, samt pröva möjligheterna till cykelvägar, bl a längs med de servicevägar som löper längs stambanorna.

Allmän bakgrund

Att arbeta för infrastrukturinvesteringar av den storleksordning som kommunalrådet Jonas Segersams frågor gäller kräver långsiktigt utredningsarbete och påverkansarbete men också att ta tillfällena i akt när de uppkommer.

Uppsala kommun deltar i långsiktigt utredningsarbete via åtgärdsvalsstudier, *En bättre sats (EBS)*, samt Stockholms och Uppsala läns regionala utvecklingsarbete. Men självfallet är också vårt eget översiktsplanearbete en viktig del i kommunens dialog med staten, inte minst när det gäller infrastruktur.

Deltagandet i ovan nämnda instanser representerar också ett långsiktigt påverkansarbete. Samarbetet i *En bättre sats* har bidragit till att stärka regionens röst och argument i den nationella infrastrukturplaneringen. Det är viktigt att påminna om vikten att, i den funktionella Stockholm-Mälarenregionen, gemensamt arbeta för att få till stånd infrastrukturinvesteringar till gagn för regionen.

Uppsala kommun har deltagit i debattartiklar för att argumentera för kapacitetsförstärkningar på Ostkustbanan och jag som kommunstyrelseordförande har deltagit i seminarier i Almedalen samt haft ett flertal möten med ansvarigt Statsråd för att föra fram Uppsala kommuns synpunkter. Diskussioner förs just nu om vi även i år ska anordna ett seminarium i frågan i Almedalen. Det skulle vara en bra tidpunkt med tanke på kommande nationella åtgärdsplanering och ett exempel på att ta tillfället i akt enligt ovan.

På vilka sätt agerar Uppsala kommun gentemot Sverigeförhandlingen för att inte kommunens utveckling blir marginaliserad av en eventuell utbyggnad av snabbtåg Stockholm-Göteborg, Stockholm-Malmö?

Vi har en aktiv dialog med Sverigeförhandlingen. Uppsala nämns nu också i de sammanhangen som en viktig del av helheten.

Kommunen har tidigare tillsammans med Landstinget och Regionförbundet genom skrivelser till infrastrukturministern respektive i möten med företrädare för Sverigeförhandlingen framfört våra synpunkter på det orimliga att infrastrukturåtgärder i storstäderna är begränsade till länsgränser och inte till funktionella arbetsmarknadsregioner. Det är dock tydligt att Sverigeförhandlingen inte velat utöka sitt formella uppdrag. En ståndpunkt som även riksdag och regering har delat.

Kommunen har tidigare argumenterat, och gör så fortfarande, för att en kommande trafikering av snabbtåg (HH-tåg) bör knyta upp Arlanda och i förlängningen också Uppsala. För Arlanda är de viktigaste funktionerna man vill uppnå att dels stärka och utvidga sitt upptagningsområde, dels tillgängliggöra flygplatsen som arbetsplats. För båda dessa funktioner är den lokala, regionala och storregionala trafikeringen det viktigaste. HH-tåg kommer sannolikt endast att göra ett uppehåll mellan Stockholm och Göteborg, Malmö. Vid en prioritering är således den förra trafikeringen den viktigaste för såväl Arlanda som Uppsala, snarare än HH-tåg. Och det viktigaste att åstadkomma är därmed ökad kapacitet i systemet snarare än att låsa fast sig vid en viss form av trafikering.

När det gäller HH-tåg begränsas Sverigeförhandlingens uppdrag geografiskt i Järna, söder om Södertälje. Sträckan därifrån till Stockholm och vidare norrut ingår inte i uppdraget.

På vilka sätt agerar kommunen för att få tillstånd nödvändiga investeringar i ostkustbanan (fyrspår) och Arosälken?

Kommunen har tillsammans med Regionförbundet och i samarbetet EBS agerat och fått med Ostkustbanan Stockholm- Uppsala som en utpekad brist i nuvarande nationella plan 2014-2025. Det innebär att Trafikverket har en skyldighet att inleda planeringsprocessen för sträckan. Arbetet pågår i en transportslagsövergripande åtgärdsvalsstudie som ska

vara färdig innan sommaren 2016, vilket passar bra i tid inför arbetet med ny nationell plan för infrastruktur 2018-2029.

Uppsala kommun deltar aktivt i arbetet med ny regional utvecklingsplan för Stockholms län (RUFS). I dagens RUFS 2010 pekas området Stockholm-Uppsala ut som ett samarbetsområde. Betydelsen är delvis vag men markerar ett område där betydande utbyte finns (t ex arbetspendling) och där utvecklingen går mot en djupare funktionell sammanväxt. Kommunens aktiva deltagande i arbetet bör leda till att Uppsala tydligare markeras som en del av Stockholmsregionen som den nordliga tillväxtnoden bör utvecklas till mot 2050. På så sätt markeras också en gemensam syn mellan regiondelarna Stockholm och Uppsala samt kommunerna däremellan, vilket stärker argumentet för kapacitetsförstärkning på Ostkustbanan.

I ABC-samarbetet deltar regioner, kommuner, kollektivtrafikmyndigheter, länsstyrelser samt Swedavia för att stärka utvecklingen i tillväxtaxeln Stockholm-Uppsala. En viktig fråga för att stärka argumentationen för mer kapacitet är en gemensam syn kring hur man önskar att framtida trafikering bör se ut. ABC-samarbetet arbetar med detta till exempel genom att besluta om tillgänglighetsmål. Målen tydliggör bland annat önskvärda restider till viktiga målpunkter och hur många arbetsplatser som bör nås inom en given restid. Det arbetet har sedan varit en grund för det arbete kollektivtrafikmyndigheterna i de båda länen, Mälardalen samt Trafikverket bedriver kring kommande trafikering i stråket. Genom en gemensam syn på trafikering på lång sikt tydliggörs behoven av kapacitet, och därmed vilka åtgärder som behövs, men också att kapaciteten kommer att utnyttjas.

ABC-samarbetet är också en viktig orsak till att regeringen öronmärkte 300 miljoner kronor i trimningspengar för sträckan Stockholm-Uppsala i nuvarande nationell plan.

Utrymmet för investeringar i spårsystemet är begränsat och många brister finns namngivna. Även i kommande nationella plan (2018-2029) finns begränsat medel för nya objekt. Mot bakgrund av det och den risk för utträngning av nya objekt som finns om även nya stambanor för HH-tåg ska rymmas (och som den första frågan antyder), är det mycket viktigt att kommunen är tydlig med vad man prioriterar i första hand. En Aros-länk är knappast realistisk förrän på lång sikt. Därför bör kommunens arbete inriktas på att säkerställa att långsiktigt utredningsarbete på en grov nivå görs för denna länk. Ett sådant grundarbete är framtaget av regionala företrädare för Uppsala, Västmanlands och Örebro län med aktivt deltagande från bland annat Uppsala kommun. Arbetet ska utmynna i ett gemensamt ställningstagande inför den storregionala prioritering som görs inom EBS under 2016.

- Finns det en möjlighet att få en järnvägsdepå för snabbtåg till Uppsala, och hur agerar kommunen aktivt för detta?

I dagens ÖP och i förslag till ny ÖP finns plats för depå markerad i Storvreta och Bergsbrunna. Frågan om depålägen kommer att komma i ett senare skede, men med utpekade lägen finns en beredskap. Dessa fakta har Uppsala kommun informerat ansvarigt statsråd och Trafikverket om.

En trafikering med höghastighetståg mellan Stockholm, Göteborg och Malmö kommer att kräva infrastruktur också i form av järnvägsdepå. Trafikeringen kommer dock att ske av företag som bedriver trafiken på strikt kommersiella villkor. En depå bör av trafikeringsekonomiska skäl vara placerad så nära ändstationen som möjligt.

Marlene Burwick (S)
Kommunstyrelsens ordförande

UPPSALA KOMMUNSTYRELSE	
Ink	2015 -12- 03
Diarium	RSN-2015-21358
	Aktbil /

Till kommunstyrelsens ordförande Marlene Burwick (S)

Interpellation angående handlingsplan mot våldsbejakande extremism

I Europa har allt fler städer, kommuner och regioner utarbetat konkreta strategier för hur islamistisk extremism ska motverkas. I Sverige har frågan i regel inte prioriterats i samma utsträckning, där bl.a. Uppsala kommun saknar en handlingsplan för hur personer som riskerar att radikaliserar ska fångas upp.

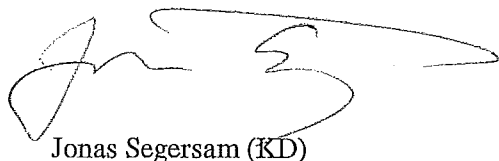
Regeringens nationella samordnare mot våldsbejakande extremism, Mona Sahlin, har i flera sammanhang understrukt vikten av det förebyggande arbetet. Det är helt avgörande att i ett tidigt skede arbeta med personer som är i riskzonen och som på sikt kan utgöra ett hot för samhället. Enligt Säkerhetspolisen har så många som upp till 300 personer lämnat Sverige för att ansluta sig till IS eller andra islamistiska terrorgrupper. Hur många som sympatiserar med dem men som stannar kvar i Sverige är osäkert. Däremot vet man att de som radikaliserar ofta är unga män med multikriminell bakgrund från segregerade miljöer utanför storstäderna.

Kristdemokraterna har en rad konkreta förslag hur Uppsala kommun skulle kunna vidta konkreta åtgärder för att motverka islamistisk extremism. Inte minst med förebild från andra kommuner i Sverige och Europa som arbetat konkret med frågan. Vi vill därför fråga majoriteten i kommunen om det finns några planer att arbeta för dessa frågor. Det är hög tid att Uppsala kommun agerar för att hindra rekryteringen av ytterligare extremister.

Jag vill därför fråga

- Avser majoriteten i Uppsala kommun arbeta för att upprätta en handlingsplan för att motverka radikalisering och våldsbejakande extremism?
- Finns det någon kartläggning idag av hur stort problemet är och vad kommunen gör på olika områden för att förebygga våldsbejakande extremism?

Uppsala den 2 december 2015

Jonas Segersam (KD)

Kristdemokraterna

Svar på interpellation Angående handlingsplan mot våldsbejakande extremism

Jonas Segersam (KD) har ställt två frågor om kommunens arbete mot våldsbejakande extremism till kommunstyrelsens ordförande Marlene Burwick (S). Dessa har överlämnats till mig för besvarande.

1. Avser majoriteten i Uppsala kommun arbeta för att upprätta en handlingsplan för att motverka radikaliserings och våldsbejakande extremism?

Under 2015 har kommunens arbete mot våldsbejakande extremism koncentrerats till kunskapsinsamling och en uppbyggnad av strukturer som ska underlätta samverkan mellan olika delar av samhället samt fånga upp eventuell oroväckande utveckling innan den eskalerar. Samarbete och regelbundna avstämningar sker mellan Säpo, polis, skola och fritidsgårdar. Frågan har också lyfts upp inom ramen för Samverkan skola-socialtjänst-polis, varifrån den har spridits inom både offentliga och civila organisationer och samarbetsorgan.

Under hösten anordnade också Uppsalas Brottsförebyggande råd en konferens om våldsbejakande extremism med över 200 deltagare. När den Nationella samordnaren mot våldsbejakande extremism i september uppmanade Sveriges kommuner att ta fram någon form av strategiskt dokument var Uppsala alltså redan väl rustat att ta itu med det arbetet. Just nu konkretiseras de erfarenheter vi gjort i ett strategiskt dokument mot våldsbejakande extremism, det arbetet initierades av lokala Brå.

2. Finns det någon kartläggning idag av hur stort problemet är och vad kommunen gör på olika områden för att förebygga våldsbejakande extremism?

Enstaka signaler om radikaliserings har fångats upp inom ramen för de regelbundna avstämningarna mellan polis/Säkerhetspolis och kommunala verksamheter som möter ungdomar. Dessa har följts upp av polisen och Säpo. Den samlade bedömningen är att problemet inte är av en allvarlig art i Uppsala, men det är kommunens ansvar att utveckla arbetsmetoder som både är förebyggande och förmår inhämta information om förändrade förhållanden som skulle innebära ett behov av ett nytt förhållningssätt.

Ilona Szatmári Waldau (V)
kommunalråd med ansvar för sociala frågor

UPPSALA KOMMUNSTYRELSE	
Ink 2015 -01- 19	
Diarie nr.	KSN-2015-2358
	Aktbil 2

Interpellation om färdplan för flyktingmottagande

Under hösten har hundratusentals flyktingar sökt skydd i Europa från krigen och konflikterna i Mellanöstern. Många av flyktingarna har sökt asyl i Sverige med följden att vårt mottagande ansträngs.

Ännu har Uppsala inte varit destinationen för det stora flertalet av dessa asylsökande. I takt med att många av dem som söker om asyl i dag får sina uppehållstillstånd och att den nya lagen om mottagande av vissa nyanlända invandrare för bosättning tillämpas kommer dock antalet nyanlända sannolikt att öka i Uppsala.

Uppsala ska välkomna och bidra till att integrera de många flyktingar som nu söker skydd i Sverige. Att många människor är i behov av skydd samtidigt ställer dock stora krav på delar av välfärden. Bostadsbristen är akut på sina håll och delar av den offentliga sektorn såsom vård, skola och socialtjänst är ansträngd.

För att kunna tillgodose såväl människors behov av skydd som en inkluderande mottagning krävs strategiskt arbete. Härvid är det särskilt viktigt att lägga fokus på en effektiv handläggning inom socialtjänsten rörande ensamkommande flyktingbarn, en trygg och ändamålsenlig skolgång för de nyanlända barnen och tillgång till bostäder. Till detta kommer ett viktigt arbete för att med utbildning och arbetsmarknadsinsatser integrera de nyanlända i samhället.

I Uppsala råder bostadsbrist. Tillgången på bostäder är sannolikt den utmaning som är allra svårast att lösa kortsiktigt. Planprocesser och byggnormer gör att det tar lång tid från tanke till beslut och från beslut till spaden i marken. Ett ökat och långsiktigt hållbart byggande är därför av högsta prioritet såväl för de som redan bor i Uppsala som för de nyanlända.

I dag saknas ett sammanhållet och målinriktat arbete i Uppsala för att säkerställa en färdplan för flyktingmottagandet. Det finns en flyktingpolitisk styrgrupp under ledning av kommunalrådet Pelling (S) med representanter från flera av kommunens nämnder. Det finns också en tjänstemannagrupp kopplad till styrgruppen. Styrgruppen har dock inget beslutsmandat och det saknas en tydlig strategi antagen av något av kommunens organ. T.ex. finns inga konkreta mål och arbetssätt för att tillgodose tillgången på bostäder för nyanlända. Det finns inte heller någon färdplan för att säkerställa utbildning för de nyanlända.

Mot denna bakgrund vill jag ställa följande frågor till kommunstyrelsens ordförande Marlene Burwick (S):

- Avser du ta fram en färdplan för flyktingmottagande som långsiktigt och strategiskt anger hur Uppsala kommun ska arbeta för att hantera mottagandet av nyanlända?
- Hur arbetar majoriteten för att säkerställa tillgången på bostäder för de nyanlända?

Benny Lindholm (L)
Uppsala 2015-12-01

UPPSALA KOMMUNSTYRELSE	
Ink 2015 -12- 03	
Diariernr. KSN-2015-1357	Aktbil. /

UPPSALA KOMMUNSTYRELSE	
Ink	2015 -01- 2 0
Diarienumr	KSN-2015-2357
	Aktbil 3

Svar på interpellation om färdplan för flyktingmottagande

1. Avser du ta fram en färdplan för flyktingmottagande som långsiktigt och strategiskt anger hur Uppsala kommun ska arbeta för att hantera mottagandet av nyanlända?

En handlingsplan är på väg att tas fram. I december samlades kommunledning och berörda direktörer samt vissa sakkunniga från arbetsmarknadsförvaltningen, socialförvaltningen, utbildningsförvaltningen, överförmyndarförvaltningen, kulturförvaltningen och stadsbyggandsförvaltningen för att diskutera kommunens fortsatta arbete och samordningen av flyktingmottagande. Arbetet mynnade ut i att en Handlingsplan ska upprättas. Handlingsplanen ska användas fram till 2017 för att styra kommunens arbete för att förbättra mottagandet och integrationen av flyktingar. Den innefattar målsättningar med arbetet samt förslag på åtgärder och insatser på kort sikt – för att hantera nuläget och påbörja förändringsarbetet – och längre sikt - för att anpassa organisationen till att bli mer effektiv och snabbare i sin hantering. Handlingsplanen behandlar fem områden för planerade aktiviteter. Det är boende och bostad, utbildning och samhällsorientering, fritid och socialt sammanhang, mottagande och arbetsmarknad samt slutligen samordning och resurser. Handlingsplanens inriktning ska även ge stöd vid utformningen av kommande åtgärder och insatser. De kommande åtgärder och insatser som kommunen vidtar i flyktingmottagandet ska stämmas av mot handlingsplanens inriktning.

2. Hur arbetar majoriteten för att säkerställa tillgången på bostäder för de nyanlända?

Det viktigaste vi kan göra är att bygga mycket bostäder generellt för alla. Förra månaden antogs Uppsalas största detaljplan någonsin med minst 3500 nya bostäder i Rosendal. Under 2015 har det beviljats bygglov för 2 600 bostäder. Samtidigt har detaljplaner som gör det möjligt att bygga ytterligare 4 000 lägenheter godkänts under 2015. Det arbetet och den byggtakten måste få fortsätta med målet att bygga minst 3000 bostäder per år.

Utöver det har Kommunledningskontoret bildat en ny enhet som ska samordna gemensamma frågor kring flyktingmottagandet, där ingår såklart frågan om bostäder. En plan för bostadsförsörjning ska fram under våren. Stadsbyggnadsförvaltningen har kommunstyrelsens uppdrag att arbeta med såväl kortsiktiga bostadsbehov som långsiktigt strategisk bostadsförsörjning men planen som ska tas fram till våren är såklart inriktad på målgruppens behov. Vi har kontakt med många fastighetsägare och vi kan se att antalet fastighetsägare som bidrar med bostäder till nyanlända ökar successivt.

Erik Pelling

kommunalråd (S) med övergripande ansvar för flyktingmottagandet

UPPSALA KOMMUNSTYRELSE	
Ink 2015 -11- 11	
Diar.nr. KSN-2015-2180	Aktbil 1

För ett ännu
bättre Uppsala!

Interpellation om elever som försvinner eller gifts bort

Uppsala kommun har skolpliktsbevakning. För elever som är minderåriga, men som ska gå på gymnasiet, finns ingen liknande funktion. Elever försvinner varje år i Sverige, vissa för att bli bortgifta och en del av dem kommer inte tillbaka.

Tack vare att alliansregeringen skärpte lagen från den 1 juli 2014, klassas numera äktenskapstvång (om någon genom olaga tvång eller utnyttjande förmår en person att gifta sig) och vilseledande till tvångsäktenskapsresa som brottsligt. Dispens för barnäktenskap och erkännande av fullmaktsäktenskap har ytterligare begränsats. Det är bra.

Problemet är att vi inte har ett ordentligt varningssystem i Uppsala, där man kan förhindra att detta sker. Åtgärder kan eventuellt sättas in efteråt.

Det här drabbar barn och unga i Sverige, även i Uppsala. Det är ett stort problem att vi inte vet hur många det handlar om eller var de tar vägen. Många lärare vet inte vart de ska vända sig när de misstänker eller får kännedom om att en elev riskerar att giftas bort.

Jag vill därför fråga kommunalrådet Caroline Andersson:

- Hur många elever rör det sig om som försvunnit under sommarlovet 2015 i vår kommun?
- Vad ska majoriteten göra för att säkerställa att det finns rutiner för att exempelvis skolpersonal ska ha någonstans att vända sig vid misstanke om bortgifte?
- Hur arbetar majoriteten med det förebyggande arbetet i den här frågan?
- Hur arbetar majoriteten för att säkerställa att kommunen har kunskap om och följer upp vilka elever som går i skolan och vilka som borde göra det?

Anna Manell

Vice gruppledare (FP)

Ledamot i utbildningsnämnden

UPPSALA KOMMUNSTYRELSE	
Ink	2015 -01- 19
Diariernr.	KSN-2015-2180
	Skthilj 2

Svar på interpellation om den politiska majoritetens arbete med att hjälpa barn och unga som försvinner eller gifts bort

I Uppsala såväl som i Sverige måste vi säkerställa att alla medborgare omfattas av de mänskliga fri- och rättigheterna. Alla har rätt till utbildning, att ta beslut om sin egen framtid och att få dela sitt liv med vem de vill. Tyvärr finns det ett stort antal barn och unga i Sverige idag som i praktiken inte omfattas av dessa rättigheter. Unga som utsätts för systematiskt hedersförtryck, som begränsas i sin vardag och riskerar att giftas bort mot sin vilja, i vissa fall i andra länder än Sverige. Ungdomsstyrelsen har rapporterat att 70 000 unga i Sverige upplever att de inte fritt kan välja vem de ska gifta sig med.

Anna Manell har ställt ett antal frågor till mig som ansvarigt kommunalråd rörande hur den politiska majoriteten i Uppsala kommun arbetar med att hjälpa barn och unga som försvinner eller gifts bort. Det är viktiga frågor som den politiska ledningen tar på stort allvar, men som vi hela tiden måste arbeta för att bli bättre på.

Anna Manell (L) ställer följande frågor:

Hur många elever rör det sig om som försvunnit under sommarlovet 2015 i vår kommun?

När det gäller grundskoleelever finns ett system som ser vilka elever som är folkbokförda i kommunen men saknar skolplacering, och dessa elever bevakas löpande. Skolpliktsbevakningen utreder var eleven befinner sig, om hen går i skola i annan kommun, befinner sig utomlands eller är placerad av socialtjänsten. Varje ärende hanteras individuellt och rubriceras inte på något särskilt sätt.

När det gäller elever i gymnasieskolan, som inte är obligatorisk, är skolorna är skyldiga att rapportera så kallade avbrott till Aktivitetsansvaret som hör till Navet, en del av arbetsmarknadsförvaltningen. De i sin tur tar kontakt med eleven och/eller vårdnadshavarna för att hitta nya vägar till sysselsättning.

Någon samordnad statistik över antalet försvunna elever finns inte, men

Vad ska majoriteten göra för att säkerställa att det finns rutiner för att exempelvis skolpersonal ska ha någonstans att vända sig vid misstanke om bortgift?

Alla som arbetar med barn och misstänker att de far illa är skyldiga att anmäla detta till socialtjänsten enligt kapitel 14 § 1 Socialtjänstlagen. Rutiner för detta finns på kommunens intranät. Det finns också information om hur man ska tänka om det är läge att kontakta polisen.

Hur arbetar majoriteten med det förebyggande arbetet i den här frågan?

Kommunen bedriver ett aktivt arbete för att förebygga hedersrelaterat våld och förtryck var under tvångs- och barnäktenskap får sägas placera sig. Vi samarbetar med aktörer med god insyn och kunskap i problematiken, detta är en viktig grundsten i kommunens arbete. Vi stödjer exempelvis TRIS, Tjejers rätt i samhället, med verksamhetsbidrag. De arbetar specifikt med utbildning och insatser inom hedersförtryck. Vi kommer under våren att ta samarbetet ett steg längre och ingå ett partnerskap med TRIS.

Vi arbetar löpande med att det ska finnas kompetens inom de instanser dit de som utsätts för hedersförtryck kan vända sig: socialtjänsten, vårt skyddade boende SIRI och vårt resurscentrum för våld i nära relationer, Nexus. På samtliga instanser finns en åtminstone övergripande kompetens, men den kan bli bättre. Det pågår just nu i kommunen ett arbete med att ta fram ett övergripande program mot våld i nära relationer, där hedersrelaterat våld och förtryck får ett helt eget avsnitt. Programmet kommer sedan att omsättas i handlingsprogram som kommer att implementeras löpande.

Ett annat sätt att arbeta förebyggande är att hitta plattformar för att nå de berörda målgrupperna och hitta former för dialog. Därför arbetar vi med att starta upp en simskola enbart för tjejer, där vi tror att vi kan få kontakt med unga som riskerar att utsättas för hedersförtryck.

Hur arbetar majoriteten för att säkerställa att kommunen har kunskap om och följer upp vilka elever som går i skolan och vilka som borde göra det?

Grundskola: Skolpliktsbevakningen, se beskrivning ovan.

Gymnasieskola: Aktivitetsansvaret, se beskrivning ovan.

Caroline Andersson (S)
Kommunalråd

UPPSALA KOMMUNSTYRELSE	
Ink 2015 -12- 2 1	
Diariénr. KSN-2015-2499	Aktbil 1

Placeringar av flyktingar i hem

Vi står nu inför ett omfattande arbete i Sverige och Uppsala att ta emot alla de som söker asyl, och som har fått eller kommer att beviljas asyl. Det gäller såväl ensamkommande flyktingbarn som vuxna asylsökande, både ensamstående och familjer.

För Uppsalas del ställer det krav på ett aktivt agerande för att ta vara på den resurs som dessa människor utgör, att ge dem ett värdigt och gott mottagande, och att både före och efter ett beslut om asyl tillgodose olika behov och verka för en smidig integration i det svenska samhället.

Det är lätt att bli systemtänkande när det är många människor man ska ta hand om, och vi har tyvärr fått beskrivet via media flera exempel på misshushållande med pengar och resurser, samt ett dåligt mottagande under det pressade läge som nu råder.

Vi kristdemokrater är övertygade om att vi kan vinna otroligt mycket på att engagera de familjer i Uppsala kommun som kan erbjuda en god kontakt för flyktingar, ett hem och i flera fall även ett boende.

I socialnämnden har vi lyft frågan om familjehemsplaceringar alternativt stödfamiljer för ensamkommande flyktingbarn. Det är både ekonomiskt, men framförallt mänskligt och integrationsmässigt en fördel att placera dessa ungdomar i hem. I institutioner som Hem Vård och Boende (HVB) finns en risk för att man, genom att samla ungdomar med en liknande problematik på samma plats, lägger grunden för ett framtida utanförskap och inte har möjlighet att möta de behov som dessa ungdomar har.

Privata hem kan även vara en plats att placera flyktingar vilket vi också tagit upp i kommunstyrelsen, särskilt i Uppsala där många fastighetsägare och familjer redan har uthyrningslägenheter, studentrum och efterhand även Attefallshus som kan tjäna som boende för flyktingarna. Även en roll som kontaktfamiljer kan betyda mycket för dessa flyktingar som är extremt beroende av kanaler in i det svenska samhället för en lyckad integration när väl beslut om permanent uppehållstillstånd är fattat.

Jag vill därför fråga kommunstyrelseordförande:

- Hur stor andel av de ensamkommande flyktingbarnen är placerade i familjehem?
- Vad gör kommunen för att engagera fler familjehem för placeringar av flyktingar?
- Vad är kostnaderna för familjehemsplaceringar (satt i relation till kostnader för institutionsplaceringar)?
- På vilket sätt arbetar kommunen för att få fler kontaktfamiljer?

Uppsala 2015-12-02

Torbjörn Aronson (KD)

Svar på interpellation om Placeringar av flyktingar i hem

Torbjörn Aronson (KD) har i en interpellation ställt ett antal frågor till kommunstyrelsens ordförande Marlene Burwick om placering av flyktingar i hem. Interpellationen har överlämnats till mig för besvarande.

Låt mig först tacka Torbjörn Aronson för interpellationen, jag delar interpellantens uppfattning att de ensamkommande barn som anländer till Uppsala är en resurs. Det är kommunens ansvar att på bästa sätt ta tillvara den resurs som dessa unga människor utgör. För att klara det behövs ett brett samarbete med olika aktörer. Det handlar då bland annat om det civila samhället, enskilda familjer och att utveckla boenden i egen regi liksom hur vi arbetar med de boenden som drivs i annan regi – allt för att kunna erbjuda alternativ och säkra bra boenden för de över 600 ensamkommande barn som Migrationsverket anvisade till kommunen under 2015. Det handlar också om 200 så kallade ankomstbarn som utan förvarning kom direkt till Uppsala under 2015 och där kommunen har ett ansvar att erbjuda bostad och omvårdnad under några dagar i avvaktan på att Migrationsverket anvisar barnen till annan kommun.

Jag ger nedan svar på respektive fråga:

1. Hur stor andel av de ensamkommande flyktingbarnen är placerade i familjehem?

Av de knappt 700 ensamkommande barn som fanns i Uppsala i december 2015 och för vilkas boende kommunen ansvarar för var cirka 60 procent placerade i familjehem. Antalet pågående placeringar i HVB-hem i december var 276 och 403 barn var placerade i jourhem och familjehem.

2. Vad gör kommunen för att engagera fler familjehem för placeringar av flyktingar?

Under hösten genomförde socialförvaltningen en riktad satsning (informationskväll) i syfte att rekrytera familjehem, kontaktfamiljer och kontaktpersoner. Informationskvällen följdes senare upp med ett nytt möte i Missionskyrkan för Uppsalabor som vill engagera sig i flyktingmottagandet. Även då redovisades behovet av fler familjehem och möjligheten för enskilda och organisationer att bidra. Förvaltningen genomför även generella insatser för att rekrytera familjehem genom annonser i radio, tidning, tv och på bio samtidigt som man deltar på mötesplatser och mässor. Familjehem som rekryteras blir också tillfrågade om de kan ta emot ett ensamkommande barn. Tydlig information om möjligheten att bli familjehem finns på socialförvaltningens hemsida, men också på den särskilda sida där kommunen informerar om flyktingsituationen. Det finns redan i dag en kö av familjer som väntar på att bli utredda av socialförvaltningens familjehemssekreterare för att bli familjehem. En av våra viktigaste utmaningar är att säkerställa familjehemmens kvalitet och ett gott bemötande av de ensamkommande flyktingbarnen.

3. Vad är kostnaderna för familjehemsplaceringar (satt i relation till kostnader för institutionsplaceringar)?

Den genomsnittliga dygnskostnaden för konsulentstött familjehemsvård var i oktober 2015 cirka 1 930 kr per dygn. Anledningen till den höga kostnaden är brist på alternativ.

Kostnaden för kommunens förstärka familjehem är 19 000 kronor i månaden som inte är knutet till något särskilt barn, utöver det 12 900 kronor i månaden i arvode och 4 800 kronor i månaden vid placering av barn. Utöver detta tillkommer också förvaltningens kostnader för administration och handledning. Vanliga familjehem ersätts med 12 900 kr i månaden och 4 800 kronor i omkostnader, även här tillkommer förvaltningens kostnader.

Ersättningarna för avtalade HVB placeringar ligger i genomsnitt på 1 840 kr per dygn. En del av arbetet för att både stärka kvaliteten och minimera kostnaden är att, utöver att rekrytera fler familjehem, öppna fler HVB-hem i egen regi för ensamkommande barn. Det stora antalet ensamkommande barn innebär att vi måste arbeta med olika boendeformer som kompletterar varandra.

4. På vilket sätt arbetar kommunen för att få fler kontaktfamiljer?

Socialförvaltningens och kommunens informationsinsatser – på hemsidan, i media och i möten med medborgarna – innefattar även kontaktfamiljer. Även här finns i dag en kö för att bli utredd som kontaktfamilj. Det finns många sätt för Uppsalabor att bidra, kommunen måste hela tiden sträva efter att ge tydlig information som sprids i många olika kanaler.

Ingrid Burman (V)
ordförande socialnämnden